

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010422
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3518010422.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného E. T., U.. X.X.XXXX H. Z. T., Č. A., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 6.11.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný: E. T., U.. XX.XX.XXXX H. Z. T., Č. A., trvale bytom G.É. M., t.č. ÚVTOS a ÚVV Ilava,
sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

oslobodzuje ,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 565/18/3304 - 52 zo dňa 26.9.2018, ktorá mu kladie za vinu spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 24.07.2018 v čase asi o 10:30 h v obci G. M. na parcele č. XXXXX/X pri rekreačnej chate bez popisného čísla verbálne napadol svoju bývalú manželku G. T., U.. XX.XX.XXXX a syna Ľ. T. tak, že po vystúpení z vozidla, ktorým prišiel na miesto činu kričal na nich „ja Vás odtiaľto dostanem a pozabíjam Vás“, pričom týmto svojim konaním vzbudil u poškodených G. T.Á., U.. XX.XX.XXXX a Ľ. T., dôvodnú obavu o život a zdravie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 27.9.2018 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 565/18/3304 zo dňa 26.9.2018 na obžalovaného E. T., U.. X.X.XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že dňa 24.07.2018 v čase asi o 10:30 h v obci G. M. na parcele č. XXXXX/X pri rekreačnej chate bez popisného čísla verbálne napadol svoju bývalú manželku G. T., U.. XX.XX.XXXX a syna Ľ. T. tak, že po vystúpení z vozidla, ktorým prišiel na miesto činu kričal na nich „ja Vás odtiaľto dostanem a pozabíjam Vás“, pričom týmto svojim konaním vzbudil u poškodených G. T., U.. XX.XX.XXXX a Ľ. T., dôvodnú obavu o život a zdravie.

Súd na hlavnom pojednávaní v dňoch 26.10.2018 a 6.11.2018 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného E. T., poškodených G. T., Ľ. T.Ľ. a svedkyne B. T., prečítaním znaleckého posudku č. 95/2018 MUDr. E. M. a oboznámením listinných dôkazov tak ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 6.11.2018.

Obžalovaný E. T. na hlavnom pojednávaní ako aj v priebehu prípravného konania spáchanie skutku poprel. Uviedol, že poškodená tam ani vôbec nebola. Bol tam iba poškodený Ľ. T., ktorý začal rozprávať, že stoja na ich pozemkoch, tak iba odišli preč. Obžalovaný nič nehovoril, lebo po posledných skúsenostiach, ktoré má sa bál, že by si niečo na neho vymysleli. G. T. tam nebola a Ľ. T. povedal, že tam nebola. Obžalovaný ďalej uviedol, že na parcele, kde má zákaz vstupu nebol. K rodinnému domu šli preto, že predtým ho viezol svedok A. na cintorín a svedok ho požiadal, že by sa chcel ísť pozrieť na rodinný dom, ktorý obžalovaný postavil. Obžalovaný súhlasil ale povedal, že musia byť tak aby neporušili zákaz vstupu a auto stálo vždy za plotom. Šoféroval A.. Keď poškodený prišiel k autu, všetci sedeli, z auta nikto nevystúpil, ani nič nehovoril. Obžalovaný mal akurát očný kontakt s poškodeným T.. Poškodený T. prišiel s kýblami a niečo rozprával o zákaze a pozemku, ale obžalovaný to úplne presne nepočul, bežal motor a aj preto, že povedal hneď A., aby išli rovno preč. Boli tam iba pár sekúnd. Auto bolo tak, že bližšie k domu a k poškodenému bol spolujazdec, ktorým bol obžalovaný. Potom ešte prešli dookola okolo domu a pozerali sa na dom z druhej strany, všimli si, že poškodený ide proti nim a vyhráža sa vulgárne, tak šli preč. Naposledy pred tým stretnutím poškodeného videl asi rok a štvrt dozadu pri konaní o vyporiadanie BSM. Vtedy naposledy videl aj poškodenú G. T.. Neboli ani vôbec v kontakte spolu ani telefonikom. Obžalovaný si myslí, že si to poškodení vymysleli preto, že chcú naďalej využívať nehnuteľnosti v BSM, aby sa predĺžilo konanie o vyporiadanie. Taktiež rozpredávajú jeho veci.

Poškodená G. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v uvedený deň obžalovaný prišiel autom pána A., ktorý ho doviezol. Bolo 10:38 hod, keď poškodená volala policajtov, že obžalovaný tam je a že má zákaz vstupu. Obžalovaný si otvoril dvere a vyšiel hore s rukami na kapotu a povedal, vy kurvy jedny ja vás odtiaľto dostanem, ja Vás vystriemam. V tom momente išla poškodená do domu a volala policajtov, že sa tam obžalovaný nachádza, a že má zákaz vstupu. Nie je pravdou, že by ho chcela dostať do väzenia. V čase, keď obžalovaný prišiel, poškodená zbierala slivky asi 5 metrov od vozidla. Prišlo vozidlo. Postavila sa a videla, že si dovolil prísť. Vo vozidle videla iba jeho, nič mu nepovedala, vyhrážal sa a ona utiekla. Obžalovaný sedel vedľa vodiča, otvoril si dvere, stúpil z auta, resp. na schodok a nad vozidlom ako stál, začal kývať rukami a nadávať. Vtedy od neho stála asi 5 metrov. Vodič bol po jej strane bližšie k domu a obžalovaný bol ako spolujazdec od nej ďalej. Nevedela, kto je vodič, zapísala si iba číslo motorového vozidla, až pri výsluchu sa dozvedela, že to bol A.. Poškodená tam bola vtedy sama v čase tohto konfliktu. Vyššie v záhrade bol aj jej syn s manželkou B. T.. Poškodená ďalej uviedla, že nebola pri tom, keď jej syn išiel za obžalovaným a rozhovor nepočula. Syn sa mal obžalovaného pýtať, či si prišiel pre veci a obžalovaný mu mal hovoriť tak ako jej, že ich odtiaľ vystrahuje a že ich vyzabíja, že ich odtiaľ dostane, čo vie poškodená od svojho syna, ona sama to nepočula. Poškodená uviedla, že sa vyhrážok obžalovaného bála aj vzhľadom na predchádzajúce správanie obžalovaného k nim, keď po synovi strieľal. V minulosti mal obžalovaný viac zbraní, asi sedem. Poškodená ďalej uviedla, že s obžalovaným má prebiehajúce súdne konanie o vyporiadanie BSM, obžalovaný nedodržiava uložený zákaz vstupu na pozemok. Pred spáchaním tohto skutku bola s obžalovaným naposledy asi pred rokom na súde o vyporiadanie BSM. Inak nebola s obžalovaným v žiadnom kontakte. Poškodená nevedela uviesť, kde presne má obžalovaný zákaz vstupu a či ho porušil, nemá to presne vymierané. Políciu volala po tom ako zazrela cudzie motorové vozidlo s obžalovaným. Poškodená na hlavnom pojednávaní nevedela riadne vysvetliť jej rozpor výpovede z prípravného konania, kde tvrdila, že poškodený nevystúpil z auta, že jej hrozil v sede cez okno. Snažila sa vysvetliť, že to v sede myslela akože bol súčasťou auta, že zostal v ňom ale pritom stál.

Poškodený Ľ. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 24.7.2018 zbieral aj s manželkou slivky v sade. Všimol si prichádzať k nim čierny džíp, nevenoval tomu pozornosť, až po asi 5-tich minútach, keď sa bránka neotvárala, išiel sa pozrieť a zistil, že to je obžalovaný. Prišiel k autu, kde bližšie k ich domu sedel na strane spolujazdca obžalovaný, vodič sedel ďalej od domu, okienko bolo pootvorené, poškodený sa ho spýtal, čo tam chce, či si prišiel zobrať osobné veci, pýtal sa aj vodiča auta pýtal, či vie o tom, že tam má obžalovaný zákaz vstupu. Obžalovaný sa najprv nevyjadroval, potom pootvoril dvere, nevie, či stál vonku alebo nie, jednu nohu alebo dve vonku a či sa chytil nosiča alebo čoho na aute a vyhrážal sa ja vás vy kurvy odtiaľto dostanem, ja vás pozabíjam, potom niečo povedal vodič, obžalovaný si sadol do

auta, na čo bol poškodený nahnevaný a pýtal sa obžalovaného, že čo to kurva prišiel zasa vyhrážať sa, že tam nemá čo robiť, že zavolá políciu. Poškodený sledoval obžalovaného, či v rukách nemal zbraň, ale zbraň nevidel. A potom odišli. Aj jeho žena si všimla, že tam bol obžalovaný a pýtala sa poškodeného, čo tam obžalovaný robil, obžalovaný jej povedal, že sa prišiel zasa vyhrážať a robiť bordel. Asi o 5-10min si poškodený všimol, že džíp ide zo zadnej strany, tak šiel smerom k nemu aj s palicou v ruke, nevedel, čo má očakávať. V čase, keď sa mu obžalovaný vyhrážal, jeho žena B. T. bola v sade asi 70-100 metrov od neho, nemala na neho výhľad, sú tam prekážky. Vyhrážky obžalovaného spôsobili u poškodeného strach, nakoľko pred asi 5-timi rokmi po ňom obžalovaný strieľal. Obžalovaný mal zbrane, ale všetky sa nenašli. Keď auto odišlo spred brány, poškodený sa otočil k domu a videl pred domom stáť svoju mamu, poškodenú. Poškodená bola celá vystrašená, a že ona zavolá políciu, zavolá políciu, keď videla poškodeného s obžalovaným. Poškodený sa po incidente bavil o tom s poškodenou po príchode polície, pričom tvrdil, že poškodená mu uviedla, že bola za ním za bránou a že to počula ako sa im vyhrážal, že veď tam bol aj poškodený. Ďalej poškodený uviedol, že obžalovaný sa im vtedy dohromady vyhrážal, poškodená mu nehovorila, že by sa jej vyhrážal, to sa im dohromady vyhrážal. Poškodený to pochopil tak, že poškodená stála v čase, keď sa mu obžalovaný vyhrážal za ním a počula to. Aj volať políciu bola po tom ako sa toto odohralo. Podľa poškodeného vodič auta musel registrovať tieto vyhrážky, musel to počuť. Aj potom niečo obžalovanému povedal, na čo sa tento sťahol do auta. Pred týmto incidentom nevidel obžalovaného dlhšiu dobu, jeho manželka vyhrážanie nepočula. Poškodený ďalej uviedol, že obýva prístavbu k domu aj s manželkou. Nie je ohrozený na bývaní v prípade vyporiadania BSM medzi poškodenou a obžalovaným. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaný nebol vnútri na pozemku ale za bránou. Dodal, že obžalovanému sa nevyhrážal, že ho zabije. Celý konflikt prebiehal prvýkrát asi minútu, dve.

Svedok B.. C. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že deň pred tým ako sa mal skutok stať bol s obžalovaným na Kramároch na vyšetrení. Keďže mu bankomat zobral kartu, nemohol mu vyplatiť peniaze za naftu za odvoz. Peniaze mu dal na druhý deň, keď si ich vybral z banky. Pretože sa obžalovaný s otcom svedka roky poznali, obžalovaný žiadal svedka aby mu ukázal, kde je otec pochovaný. Svedok súhlasil s tým, že obžalovanému ukáže otcov hrob a po výbere peňazí z banky, išli na cintorín. Potom svedok navrhol obžalovanému, aby mu šiel ukázať dvojdom, ktorý postavil v Moravskom Lieskovom, keďže svedok mal v tejto obci starých rodičov a obžalovaný mu rozprával, čo vybudoval. Obžalovaný tam ani nechcel ísť, navrhol to svedok. Svedok nemôže pochopiť prečo je obžalovaný vo väzbe. Keď zistil, čo sa stalo, na druhý deň po skutku mal ísť vypovedať k vyšetrovateľovi, čo sa neuskutočnilo. Ku skutku uviedol, že s obžalovaným sa doviezol k domu v Moravskom Lieskovom, ale obžalovaný sa absolútne na mieste s nikým nebavil, svedok trochu pootvoril okno cez centrálnu ovládanie, bolo iba pootvorené, nie úplne otvorené, videli iba poškodeného, poškodenú absolútne nevideli, na mieste boli iba niekoľko sekúnd, obžalovaný ani nepozdravil poškodeného, ani poškodený jeho, poškodený len povedal, že ste na cudzích pozemkoch, vypadnite. Svedok možno povedal niečo v zmysle, že dobre. Viac sa nebavili. Svedkyňa vôbec nevideli. Obžalovaný nevyslovil nič, s nikým sa nebavil. Obžalovaný sa nikomu nevyhrážal. Obžalovaný ani neotvoril dvere na aute ani okno, okno pootvoril svedok centrálnu zo svojej strany, obžalovaný nič nekonal. Ani poriadne nevládal, deň predtým bol na Kramároch aj s taškami, lebo si myslel, že si ho tam nechajú. Potom obišli autom pozrieť sa na dom aj z druhej strany, to videl ako ide nahnevaný svedok proti nim a niečo sa vyhrážal, tak šli preč. Svedok ďalej uviedol, že s obžalovaným nevstúpili na pozemky, na ktoré má obžalovaný zákaz vstupu. V čase, keď tam šiel poškodený k nim k autu, auto stálo tak, že bližšie k domu bol v aute spolujazdec - obžalovaný. Poškodenú vôbec svedok nevidel. Svedok ďalej uviedol, že celá vec je podľa neho o tom, uhnúť obžalovaného, aby vo väzení niekde zomrel, vedia, že má kardiostimulátor. Poškodení sa s ním nechcú spravodlivo deliť o majetky.

Svedkyňa B. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nebola prítomná pri skutku, ktorý sa mal stať, a preto ani nepočula, že by sa obžalovaný vyhrážal. Obžalovaného zaregistrovala a keď sa pýtala Ľ. T., čo tam obžalovaný chcel, povedal jej, že prišiel rýpať a vyhrážať sa.

Z prečítaných zápisníc o konfrontáciách medzi poškodenými G. T., Ľ. T. a svedkom B.. C. A. nevyplývajú žiadne nové skutočnosti, v rámci konfrontácii v prípravnom konaní vypovedali svedkovia rovnako ako vo svojich verziách na hlavnom pojednávaní.

Zo záverov prečítaného znaleckého posudku č. 95/2018 znalkyne G.. E. M. na hlavnom pojednávaní v súlade s § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že obžalovaný v čase skutku trpel a aj trpí miernou

neurokognitívnu poruchou spôsobenou viacerými etiológiami, v minulosti abúzus alkoholu, aktuálne s kardiálnym zlyháváním. Zistená porucha sa prejavuje poruchami pamäte, pozornosti, intelektu, exekutívnych funkcií, dezinhibícou kontrolných mechanizmov, poruchou sociálnej kognície a poruchou empatie. Rozpoznávacie a ovládanie schopnosti boli znížené len čiastočne, neboli kompletne vymiznuté. Pobyť obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný zo psychiatrického hľadiska, nejedná sa u neho o poruchu kontaktu s realitou, nie sú priekazné poruchy vnímania. Znalkyňa nezistila aktuálne závislosť od alkoholu, osobnosť obžalovaného však vykazuje organické zmeny súvisiace s nízkou schopnosťou empatie a mankom v oblasti vyšších citov. Znalkyňa navrhovala psychiatrické liečenie ambulantnou formou na korekciu impulzivity a eksplozivity a taktiež na kontrolu abstinencie od alkoholu.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/145/2014 - 396 zo dňa 13.11.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/121/2014-422 právoplatným dňa 18.12.2014 a rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/120/2015 - 257 zo dňa 19.1.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/20/2016 - 294 právoplatným dňa 24.3.2016 ako aj odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol uvedenými rozsudkami odsúdený za prečiny nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v prvom prípade sa vyhrážal poškodeným G. T. a L. T. a to aj závažnejším spôsobom konania zo zbraňou, pričom bol odsúdený aj za prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania zo zbraňami podľa § 294 ods. 1, § 294 ods. 2 Trestného zákona a druhým rozsudok bol odsúdený za vyhrážanie B. T.. Ďalšie tri odsúdenia má obžalovaný zahladené.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12C/332/2015-28 zo dňa 17.6.2015 bol obžalovanému uložený dočasne zákaz vstupu do stavby bez súpisného čísla, postavenej na pozemku parcely registra „C“ číslo XXXXX/X ako aj vstup na nehnuteľnosti - parcele registra „C“ a to parcelu č. XXXXX/X - orná pôda o výmere 1124 m², parcelu č. XXXXX/X - ostatné plochy o výmere 145m², parcelu č. XXXXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere 1770 m², parcelu č. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 43m² nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie Moravské Lieskové vedený Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálny odbor do právoplatného rozhodnutia o žalobnom návrhu na vylúčenie z užívania predmetných nehnuteľností.

Súd vykonal aj ďalšie dôkazy tak ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
skutok nie je trestným činom,
nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,
obžalovaný nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný,
obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásť rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,
trestnosť činu zanikla, alebo
prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 b) na chránenej osobe,

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa uplatní vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný a nespochybniteľný záver o tom, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe.

Podanou obžalobou sa obžalovanému kládlo za vinu spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: „dňa 24.07.2018 v čase asi o 10:30 h v obci Moravské Lieskové na parcele č. XXXXX/X pri rekreačnej chate bez popisného čísla verbálne napadol svoju bývalú manželku G. T., U.. XX.XX.XXXX a syna Ľ. T. tak, že po vystúpení z vozidla, ktorým prišiel na miesto činu kričal na nich „ja Vás odtiaľto dostanem a pozabíjam Vás“, pričom týmto svojim konaním vzbudil u poškodených G. T., U.. XX.XX.XXXX a Ľ. T., dôvodnú obavu o život a zdravie“.

Objektívna stránka prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona spočíva z hľadiska konania v aktívnom konaní páchatel'a a to vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Páchatel' sa pritom musí vyhrážať práve takými následkami alebo skutkami, z ktorých by následky mohli vyplynúť. Samotná prítomnosť páchatel'a v blízkosti poškodeného alebo v blízkosti jeho obydli'a bez jeho ďalšieho aktívneho konania vo forme vyhrážania sa, nemôže naplniť znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania ani v prípade, ak by poškodený mal z tejto prítomnosti páchatel'a strach.

Základným predpokladom pre uznanie obžalovaného vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je samotné preukázanie, že skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba sa stal. Pokiaľ súd v konaní po vykonanom dokazovaní zistí, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný sa nestal, resp. sa nedokáže, že sa stal bez akýchkoľvek pochybností, je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný spoločne so svedkom B.. C. A. prišli spoločne dňa 24.7.2018 na motorovom vozidle, ktoré riadil svedok z prednej strany k stavbe (rekreačnej chate) bez popisného čísla do obce Moravské Lieskové, v ktorej žijú poškodení G. T. a Ľ. T.. Vykonaným dokazovaním však ďalej nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý je uvedený v obžalobe. Obžalovaný v zhode so svedkom B.. C. A. uvádzali, že po tom ako svedok zaviezol obžalovaného na cintorín, svedok navrhol, aby mu obžalovaný ukázal dom, ktorý postavil v obci Moravské Lieskové s čím obžalovaný súhlasil a išli na toto miesto, pričom obžalovaný zákaz vstupu na pozemky neporušil, pretože vo vozidlo boli na obecnej ceste. Svedok potvrdil vyjadrenie obžalovaného, že sa obžalovaný počas tohto obdobia ako boli pri dome nikomu nevyhrážal, dokonca sa s nikým ani v ten deň ne bavil a z vozidla nevystúpil. Poškodená G. T. sa k autu nepriblížila, túto nevideli a obžalovaný sa jej teda ani nemohol nevyhrážať. Obžalovaný poškodenú videl naposledy na súde pri konaní o vypořiadaní BSM.

Na druhej strane poškodená G. T. tvrdila, že zbierala slivky vo vzdialenosti asi 5 metrov od miesta, kde zastavilo vozidlo v ktorom zbadala, že si dovolil prísť obžalovaný. Obžalovaný sa jej mal vyhrážať tak, že si otvoril dvere, vyšiel rukami nad kapotu a povedal, vy kurvy jedny ja Vás odtiaľto dostanem, ja Vás vystriemam, na čo poškodená mala ísť do domu a volať políciu, ktorej ako tvrdila uviedla, že sa tam obžalovaný nachádza, a že má zákaz vstupu. Poškodená v rámci spontánnej výpovede najskôr neuviedla, že by policajtom povedala, že sa jej vyhrážal, ale že porušil zákaz vstupu. Vozidlo pritom stálo tak, že vodič bol bližšie pri nej a obžalovaný ďalej od nej. Poškodená v prípravnom konaní najskôr tvrdila, že obžalovaný vystúpil z vozidla, potom, že sa vyhrážal vo vozidle v sede. Na pojednávaní to vysvetľovala tak, že nevystúpil ani nesedel pri vyhrážaní, ale stál v aute a hlavu mal nad autom. Keď sa jej obžalovaný takto mal vyhrážať, nikto pri nej nebol. Poškodená ďalej uviedla, že nebola pri tom, keď sa mal obžalovaný vyhrážať jej synovi Ľ. T., toto ani nepočula. Dozvedela sa to tak, že jej to Ľ. T. povedal, že sa mal najskôr obžalovaného pýtať, či si prišiel pre veci a obžalovaný sa mu mal na to vyhrážať tak ako jej, že ich odtiaľ vystrahuje, a že ich vyzabíja. Toto vie od Ľ. T., ona to nepočula.

Poškodený Ľ. T. uviedol, že si všimol prichádzať čierny džíp k domu, najskôr tomu nevenoval pozornosť a zbieral ďalej slivky v sade. Po asi piatich minútach sa šiel k nemu pozrieť a zistil, že je to obžalovaný. Obžalovaný nebol na pozemku, bol vonku za bránou a bol v aute, pričom auto stálo tak, že bližšie k domu bol v aute obžalovaný ako spolujazdec. Okno v aute bolo pootvorené, poškodený pristúpil k vozidlu

a ako prvý sa pýtal, či si obžalovaný prišiel po svoje osobné veci, a či vodič vie, že má obžalovaný zákaz vstupu na pozemky. Obžalovaný sa najskôr nevyjadroval, potom pootvoril dvere, nevie presne, či vystúpil alebo nie alebo sa opieral o vrch auta a vyhrážal, že ja Vás vy kurvy odtiaľto dostanem, ja Vás pozabíjam. Na to bol poškodený nahnevaný a pýtal sa obžalovaného, čo to kurva zasa sa prišiel vyhrážať? Potom vozidlom odišli, pričom poškodený sa otočil a videl stáť svoju mamu pred domom. Vyzerala vystrašená a hovorila, že ona zavolá políciu, ona zavolá políciu, keď videla poškodeného s obžalovaným. Poškodený ďalej uviedol, že sa s ním jeho matka G. T. o tom bavila, že bola za ním za bránou, a že to počula ako sa im vyhrážal, poškodená mu nehovorila, že by sa obžalovaný jej vyhrážal samostatne, to sa im dohromady vyhrážal, poškodený to chápal tak, že stála za ním a počula to, aj volať políciu bola potom ako sa to odohralo. Po asi 5-10 minútach poškodený videl vozidlo, že ide zo zadnej strany, tak išiel tým smerom oproti vozidlu.

Z takto vykonaného dokazovania priamych svedeckých výpovedí súd nemal za preukázané, že sa skutok stal tak ako je uvedené v obžalobe. Pre uznanie obžalovaného za vinného súd musí mať jednoznačne, nespochybniteľne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané v prvom rade, že skutok sa vôbec stal. Až potom zisťuje, či je skutok trestným činom a či ho spáchal obžalovaný. Vykonaným dokazovaním súd toto vnútorné presvedčenie nezískal. Súd však získal minimálne presvedčenie, že niekto zo svedkov musel klamať. Vzhľadom na uvedené a na zjavne protichodné tvrdenia svedeckých výpovedí na jednej strane poškodených a na druhej strane najmä svedka A. (taktiež obžalovaného) potom súd musel posudzovať hodnovernosť jednotlivých výpovedí svedkov ako aj ďalšie okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na ich konanie a výpovede.

V tomto smere súd zistil hodnotením výpovedí poškodených značné rozpory. Neuveril výpovedi poškodenej G. T.Ľ., že sa jej mal obžalovaný vyhrážať. Ona sama uviedla, že sa jej mal obžalovaný vyhrážať samostatne, keď tam nikto iný nebol, potom mala ísť domov a volať políciu. Sama uviedla, že pri údajnom vyhrázaní jej synovi pri aute nebola a incident ani nepočula. Naproti tomu, poškodený Ľ. T. pri výpovedi uviedol, že sa o incidente bavil s poškodenou G. T., ktorá mu mala povedať, že počas incidentu stála za ním a že počula ako sa im obžalovaný vyhrážal. Poškodený uviedol, že mu jeho matka nepovedala, že by sa jej vyhrážal obžalovaný samostatne, on to pritom stále chápal tak, že ona stála za ním a počula to. Podľa názoru súdu je nelogické, aby poškodená, keď sa s poškodeným Ľ.A. T. bavila o celom incidente by mu nepovedala, že sa mal obžalovaný vyhrážať aj jej samostatne. Tiež sa súdu javí zvláštne, že by poškodená, po tom, čo sa jej mal samostatne vyhrážať obžalovaný, nešla toto povedať svojmu synovi, ktorý bol pri dome. Taktiež podľa výpovedí je rozporné, že poškodený uvádzal, že poškodená mala ísť volať políciu po skončení incidentu, ktorý mal on s obžalovaným, pričom sama poškodená zasa tvrdila, že išla volať políciu hneď potom ako sa jej samostatne mal vyhrážať obžalovaný. V daných výpovediach je preto podľa názoru súdu značný rozpor. Nie je jasné, prečo by si mal poškodený Ľ. T. vymýšľať, že mu jeho matka povedala, že bola počas celého konfliktu za ním a že konflikt (ako sa obžalovaný vyhrážal) počula, keď pritom ona sama pri výpovedi pred súdom túto skutočnosť poprela a uviedla, že pri konflikte nebola a tento nepočula. Súd potom na základe uvedeného nenadobudol presvedčenie o hodnovernosti výpovedí poškodených v takom rozsahu, že by bez akýchkoľvek pochybností mohol získať presvedčenie, že sa skutok stal. Naproti ich výpovedi je výpoveď svedka A., ktorý akékoľvek vyhrážanie sa zo strany obžalovaného popiera. Poškodenú ani nevidel v daný deň. Jeho výpoveď pritom súd považuje za hodnovernú a to aj s ohľadom na jeho konštantné vypovedanie tak v prípravnom konaní, v rámci konfrontácii aj na hlavnom pojednávaní, pričom súd nezistil u svedka A. taký dôvod, prečo by klamaním riskoval vlastné trestné stíhanie za trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy. Obžalovaný a svedok nie sú v takom blízkom vzťahu, že by súd mohol mať pochybnosti o vierohodnosti výpovede svedka. Obžalovaný bol priateľom rodičov svedka, preto mu aj svedok išiel ukázať v ten deň na základe žiadosti obžalovaného miesto na cintoríne, kde má pochovaného otca. Svedok pomáhal obžalovanému, ale nebol zistený až taký vzťah v rámci ktorého by súd mohol bez prístúpenia iných ďalších skutočností jednoznačne konštatovať, že by nemohol veriť svedeckej výpovedi svedka A.. K nedostatku hodnovernosti by musel prísť ešte nejaký iný, ďalší dôvod, napríklad majetkový záujem svedka na kúpe daných nehnuteľností, v tejto veci sa však svedok vyjadril, že o to nemá záujem. Na druhej strane, v prípade tak obžalovaného, ako aj poškodených, potenciálne existujú dôvody, pre ktoré by si mohli vymýšľať a nevypovedať pravdivo. Medzi obžalovaným a poškodenou prebieha podľa vyjadrení strán neukončené konanie o vyporiadanie BSM, predmetom ktorého je aj vyporiadanie nehnuteľností, v ktorých poškodení bývajú a ku ktorým sa obžalovaný priblížil. Obžalovaný by chcel svoju časť majetku tak, že by chcel mať svoju strechu nad hlavou, poškodená nehnuteľnosti chce tiež a chcela obžalovaného vyplatiť sumou, ktorá je podľa obžalovaného neprimerane nízka. Obaja teda nehnuteľnosti užívať chcú. Zároveň poškodený

nehnutelnosti tiež užíva. Je teda zrejme, že záujem na užívaní týchto nehnuteľností má aj obžalovaný aj obaja poškodení, čo potenciálne (súd to nemal za preukázané) by mohlo byť dôvodom, pre ktorý by niekto z nich mohol vypovedať nepravdivo. Za zmienku stojí aj spontánna výpoveď poškodenej, ktorá v rámci svojej samostatnej výpovede ako prvé sama uviedla, že bola zavolať políciu, ktorej oznámila, že obžalovaný tam je a že má zákaz vstupu. Poškodená teda ako prvé neuviedla, že obžalovaný sa jej vyhrážal, ale uviedla, že tam je a má zákaz vstupu. Potom uviedla, že to bolo po vyhrázaní, avšak ako už súd uviedol vyššie, v tomto smere boli medzi výpoveďami poškodených rozpory, kedy a po ktorom konflikte bola privolaná polícia, kto kedy pri konflikte bol a čo počul a je zrejme, že niekto z poškodených nevypovedá pravdivo. Zároveň súd uvádza, že pokiaľ aj u obžalovaného znalkyňa navrhla liečenie na kontrolu impulzivity a explozivity a to, že obžalovaný už bol dva krát odsúdený za vyhrážanie sa a to aj poškodeným, táto okolnosť mu síce priťažuje a vrhá na neho zvýšený tieň podozrenia, že by to mohol vykonať znovu, avšak ani táto skutočnosť nie je dostatočná, aby súd uznal obžalovaného vinným vzhľadom na zjavné rozpory výpovedí poškodených a úplne protichodnú výpoveď svedka A., za vinného zo žalovaného skutku. Hoci konanie obžalovaného môže pôsobiť provokačne, keď obžalovaný si je vedomý, že má zákaz vstupu na pozemky a napriek tomu prišiel k nim (nevstúpil na ne), obžalovaný a svedok A. vysvetlili dôvody, pre ktoré k nehnuteľnostiam šli, bolo to na základe návrhu svedka A. a z vykonaného dokazovania nevyplývalo ani to (a to ani z výpovedí poškodených), že by obžalovaný bol ten, ktorý by sa ako prvý ukazoval alebo začínal nejaký konflikt. Bol to práve poškodený, ktorý prišiel prvý k autu a vyhadzoval obžalovaného so svedkom s tým, že tam nemajú čo robiť, hoci poškodený pripustil, že nestáli na pozemkoch, kde by mal obžalovaný zákaz vstupu.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní a hodnotenie dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k záveru, že je potrebné v tomto prípade aplikovať zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ktorá znamená, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného, čomu zodpovedá v tomto prípade dôvod oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku. Po vykonanom dokazovaní v súhrne priamych a nepriamych dôkazov súd nezískal vnútorné presvedčenie o vine obžalovaného bez akýchkoľvek pochybností, dôkazy netvorili jednoznačnú logickú, ničím nenarušenú sústavu, ktorá by spoľahlivo a bez pochybností preukázala, že sa skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný stal a zároveň by vylúčili možnosť akéhokoľvek iného záveru. Vzhľadom na uvedené súd obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora oslobodil.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhrade škody, tzv. adhézne konanie, keďže taký nárok si voči obžalovanému v prípravnom konaní nikto neuplatnil, a preto ani výroková časť rozsudku neobsahuje výrok týkajúci sa náhrady škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony

obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.